

EBA/GL/2024/05

27 mei 2024

Richtsnoeren

betreffende STS-criteria
voor *on-balance-sheet*-securitisatie
en tot wijziging van de
Richtsnoeren EBA/GL/2018/08 en
EBA/GL/2018/09 betreffende STS-criteria
voor ABCP- en niet-ABCP-securitisatie

1. Naleving en kennisgevingsverplichtingen

Status van deze richtsnoeren

1. De richtsnoeren in dit document worden uitgevaardigd uit hoofde van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad¹. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan die richtsnoeren te voldoen.
2. Richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Systeem voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, punt 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 waarvoor richtsnoeren gelden, dienen hieraan te voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Kennisgevingsverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten EBA er vóór 09.12.2024 van in kennis stellen of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, met opgave van redenen indien dat niet het geval is. Bevoegde autoriteiten die op die datum nog niet hebben gereageerd, worden door EBA geacht niet aan de richtsnoeren te voldoen. Kennisgevingen dienen te worden ingediend door het op de EBA-website beschikbare formulier met als referentie "EBA/GL/2024/05" in te sturen. Kennisgevingen dienen te worden ingezonden door personen die gemachtigd zijn om namens hun bevoegde autoriteit mee te delen of deze al dan niet aan de richtsnoeren voldoet. Elke verandering in de status van de naleving moet eveneens aan EBA worden gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 op de website van EBA bekendgemaakt.

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

2. Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Onderwerp

5. In deze richtsnoeren wordt overeenkomstig artikel 26 bis van Verordening (EU) 2017/2402² gespecificeerd hoe de vereisten met betrekking tot eenvoud, standaardisatie en transparantie, evenals de vereisten met betrekking tot de kredietprotectieovereenkomst, de externe verificatieagent en de synthetische overgebleven rentemarge, zoals vastgesteld in de artikelen 26 ter tot en met 26 sexies van die verordening, worden toegepast op *on-balance-sheet*-securitisatie zodat die securitisatie als eenvoudig, transparant en gestandaardiseerd (*simple, transparent and standardised* – STS) wordt beschouwd. Bovendien worden de Richtsnoeren EBA/GL/2018/08 en EBA/GL/2018/09 betreffende STS-criteria voor ABCP- en niet-ABCP-securitisatie, uitgevaardigd uit hoofde van de artikelen 19 en 23 van Verordening (EU) 2017/2402, hierbij gewijzigd.

Toepassingsgebied

6. Deze richtsnoeren dienen te worden toegepast in overeenstemming met het toepassingsgebied van Verordening (EU) 2017/2402, zoals uiteengezet in artikel 1 van die verordening.

Adressaten

7. Deze richtsnoeren zijn gericht tot bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, punt 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 die zijn aangewezen als bevoegde autoriteiten krachtens artikel 29, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402, alsook tot financiële instellingen als bedoeld in artikel 4, punt 1, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 die onderworpen zijn aan regulering en toezicht ingevolge Verordening (EU) 2017/2402, met inbegrip van externe partijen die de inachtneming van de STS-criteria verifiëren, tevens overeenkomstig artikel 2, lid 5, laatste alinea, van Verordening (EU) nr. 1093/2010. Krachtens artikel 29, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402 aangewezen bevoegde autoriteiten die geen bevoegde autoriteiten vormen uit hoofde van artikel 4, punt 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010, worden aangemoedigd om deze richtsnoeren toe te passen.

² Verordening (EU) 2017/2402 tot vaststelling van een algemeen kader voor securitisatie en tot instelling van een specifiek kader voor eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisatie: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32017R2402&from=fr>

3. Uitvoering

Toepassingsdatum

8. Deze richtsnoeren zijn van toepassing vanaf 09.12.2024. Deze richtsnoeren zijn van toepassing op *on-balance-sheet*-securitisaties waarvan de securitisatieposities zijn gecreëerd overeenkomstig na 09.12.2024 gesloten kredietprotectieovereenkomsten. De in afdeling 8 van deze richtsnoeren opgenomen wijzigingen van de Richtsnoeren EBA/GL/2018/08 en EBA/GL/2018/09 betreffende STS-criteria voor ABCP- en niet-ABCP-securitisatie zijn van toepassing op securitisaties waarvan de effecten zijn uitgegeven overeenkomstig na 09.12.2024 aangenomen overeenkomstvoorwaarden.

4. Criteria met betrekking tot eenvoud

Op de balans aangehouden blootstellingen (artikel 26 ter, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2402)

Balans

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
9. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2402 wordt onder “balans” de boekhoudkundige balans verstaan van de initiator of van een entiteit van de groep waartoe de initiator behoort.

Geen dubbele afdekking (artikel 26 ter, lid 4, van Verordening (EU) 2017/2402)

Afdekking die verder gaat dan de protectie die via de kredietprotectieovereenkomst is verkregen

10. Het in artikel 26 ter, lid 4, van Verordening (EU) 2017/2402 opgenomen criterium dient te worden opgevat als een verbod op meervoudige kredietprotectie ten opzichte van het kredietrisico van de pool van onderliggende blootstellingen, ongeacht of die aanvullende kredietprotectie betrekking heeft op bescherming tegen het kredietrisico van een tranche, een deel van een tranche of een onderliggende blootstelling, om te waarborgen dat het kredietrisico van de pool van onderliggende blootstellingen niet meer dan één keer wordt afgedekt.
11. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 4, van Verordening (EU) 2017/2402 dient afzonderlijke kredietprotectie die in het kader van de kredietprotectieovereenkomst voor afzonderlijke tranches, afzonderlijke delen van tranches of afzonderlijke onderliggende blootstellingen wordt geboden, niet te worden beschouwd als een afdekking die verder gaat dan de protectie die via de kredietprotectieovereenkomst is verkregen.

Verklaringen en garanties (artikel 26 ter, lid 6, van Verordening (EU) 2017/2402)

Een entiteit van de groep waartoe de initiator behoort

12. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 6, van Verordening (EU) 2017/2402 dient onder “groep” de geconsolideerde groep te worden verstaan waartoe de entiteit voor boekhoudkundige of prudentiële doeleinden behoort.

Een entiteit die onder het toezicht op geconsolideerde basis valt

13. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 6, van Verordening (EU) 2017/2402 dient “entiteit die onder het toezicht op geconsolideerde basis valt” te worden uitgelegd in de zin van artikel 26 ter, lid 3, van die verordening.

Geen minder strenge afsluitstandaarden

14. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 6, punt e), van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de afsluitstandaarden die gelden voor gesecuritiseerde blootstellingen te worden vergeleken met de afsluitstandaarden die op het ogenblik van de initiëring van de gesecuritiseerde blootstellingen gelden voor soortgelijke blootstellingen.

15. De initiator noch de oorspronkelijke kredietverstrekker moet op het ogenblik van de selectie van de gesecuritiseerde blootstellingen of op het exacte tijdstip van de securitisatie soortgelijke blootstellingen op zijn balans hebben staan om te kunnen voldoen aan het voorgaande punt. Evenmin mag worden verlangd dat op het ogenblik van de initiëring van de gesecuritiseerde blootstellingen ook soortgelijke blootstellingen worden geïnitieerd.

Voor zover de initiator bekend

16. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 6, punt f), van Verordening (EU) 2017/2402 wordt geacht aan de norm “voor zover bekend” te zijn voldaan wanneer de initiator gebruikmaakt van informatie die is verkregen uit een van de volgende bronnen en omstandigheden, dan wel een combinatie daarvan:

- a. bij de initiëring van de blootstellingen verkregen informatie over debiteuren;
- b. informatie die in de loop van de servicing van de blootstellingen of in de loop van de risicobeheerprocedures van de initiator is verkregen;
- c. kennisgevingen aan de initiator door een derde partij;
- d. openbaar beschikbare informatie of informatie over inschrijvingen in één of meerdere kredietregisters van personen met een ongunstig kredietverleden op het moment van de initiëring van een onderliggende blootstelling, maar alleen voor zover deze informatie reeds in aanmerking werd genomen in het kader van de informatie bedoeld in bovenstaande punten a), b) en c), en in overeenstemming met de toepasselijke regelgevings- en toezichtvereisten, waaronder met

betrekking tot deugdelijke criteria voor kredietverstrekking als beschreven in artikel 9 van Verordening (EU) 2017/2402.

Toelaatbaarheidscriteria, actief portefeuillebeheer (artikel 26 ter, lid 7, van Verordening (EU) 2017/2402)

Actief portefeuillebeheer

17. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 7, van Verordening (EU) 2017/2402 wordt onder “actief portefeuillebeheer” portefeuillebeheer verstaan waarbij aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. het portefeuillebeheer stelt de prestaties van de securitisatie afhankelijk van zowel de prestaties van de onderliggende blootstellingen als de prestaties van het portefeuillebeheer van de securitisatie, waardoor de beleggers het kredietrisico van de onderliggende blootstellingen niet kunnen modelleren zonder rekening te houden met de portefeuillebeheerstrategie van de portefeuillebeheerder;
- b. het portefeuillebeheer vindt plaats voor speculatieve doeleinden met het oog op betere prestaties, verhoogde opbrengsten, algemene financiële rendementen of andere louter financiële of economische voordelen.

18. Onder meer de volgende portefeuillebeheertechnieken mogen niet als actief portefeuillebeheer worden beschouwd:

- a. vervanging van de onderliggende blootstellingen die het voorwerp vormen van een regelgevingsgeschil of onderzoek, met als doel de oplossing van het geschil of de beëindiging van het onderzoek te vergemakkelijken;
- b. verwerving van nieuwe onderliggende blootstellingen tijdens de “aanlooperperiode” om de waarde van de onderliggende blootstellingen op te trekken tot de waarde van de securitatieverplichtingen.

Duidelijke toelaatbaarheidscriteria

19. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 7, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de criteria te worden geacht “duidelijk” te zijn wanneer een rechterlijke instantie in juridisch of feitelijk opzicht of beide kan bepalen dat de criteria worden nageleefd.

Toelaatbaarheidscriteria waaraan moet worden voldaan voor blootstellingen die na de datum van afsluiting van de transactie worden toegevoegd

20. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 7, van Verordening (EU) 2017/2402 dient het voldoen aan “toelaatbaarheidscriteria die niet minder streng zijn dan de criteria die worden toegepast in de initiële selectie van de onderliggende blootstellingen” te worden begrepen in die zin dat die toelaatbaarheidscriteria niet minder streng mogen zijn dan de toelaatbaarheidscriteria die

bij de afsluiting van de transactie op de initiële onderliggende blootstellingen van toepassing zijn.

21. De toelaatbaarheidscriteria die overeenkomstig het voorgaande punt dienen te worden toegepast op de onderliggende blootstellingen, moeten worden vastgesteld in de transactiedocumentatie en dienen te verwijzen naar de toelaatbaarheidscriteria die gelden op het blootstellingsniveau.

Toegestane verwijdering

22. Artikel 26 ter, lid 7, vierde alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 bevat een uitputtende lijst van omstandigheden waarin een onderliggende blootstelling uit de transactie kan worden verwijderd.

Homogeniteit, verplichtingen van de onderliggende blootstellingen, periodieke betalingsstromen, geen overdraagbare effecten (artikel 26 ter, lid 8, van Verordening (EU) 2017/2402)

Contractueel bindende en afdwingbare verplichtingen

23. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 8, tweede alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen onder “verplichtingen die contractueel bindend en afdwingbaar zijn, met volledig verhaalsrecht op debiteuren en, in voorkomend geval, garantiegevers” alle verplichtingen te worden verstaan die zijn opgenomen in de contractuele specificatie van de onderliggende blootstellingen die relevant zijn voor beleggers, omdat zij een invloed hebben op enige verplichtingen van de debiteur en, in voorkomend geval, de garantiegever om betalingen te verrichten of zekerheid te stellen.

Blootstellingen met periodieke betalingsstromen

24. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 8, derde alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 zijn blootstellingen met vastgelegde periodieke betalingsstromen onder meer:
- a. blootstellingen die in één termijn te betalen zijn in het geval van revolverende securitisaties als bedoeld in artikel 26 ter, lid 12, punt a), van Verordening (EU) 2017/2402;
 - b. blootstellingen in verband met kredietkaartfaciliteiten;
 - c. blootstellingen met aflossingen bestaande uit rentebetalingen en waarbij de hoofdsom op de vervaldag wordt terugbetaald, met inbegrip van aflossingsvrije hypotheke;
 - d. blootstellingen met aflossingen bestaande uit rentebetalingen en terugbetaling van een deel van de hoofdsom, waarbij aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- (i) de resterende hoofdsom wordt terugbetaald op de vervaldag,
 - (ii) de terugbetaling van de hoofdsom is afhankelijk van de verkoop van activa die de blootstellingen dekken;
- e. blootstellingen met tijdelijke aflossingsvrije perioden zoals contractueel is overeengekomen tussen de debiteur en de kredietverstrekker.

Afsluitstandaarden, expertise van de initiator (artikel 26 ter, lid 10, van Verordening (EU) 2017/2402)

Bekendmaking van materiële wijzigingen van eerdere afsluitstandaarden

25. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 10, eerste alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen materiële wijzigingen van de afsluitstandaarden waarover alle informatie dient te worden verschaft, te worden begrepen als materiële wijzigingen van de afsluitstandaarden die gelden voor blootstellingen die na afsluiting van de securitisatie aan de pool van onderliggende blootstellingen worden toegevoegd in het kader van aanvulling of portefeuillebeheer als bedoeld in de punten 20 en 21.

26. Wijzigingen van dergelijke afsluitstandaarden dienen als materieel te worden beschouwd wanneer het gaat om een van de volgende soorten wijzigingen van de afsluitstandaarden:

- a. wijzigingen die gevolgen hebben voor de vereiste van soortgelijke afsluitstandaarden, zoals nader gespecificeerd in artikel 1, eerste alinea, punt b), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1851;
- b. wijzigingen die materiële gevolgen hebben voor het algemene kredietrisico of de gemiddelde verwachte prestaties van de pool van onderliggende blootstellingen, zonder dat dit leidt tot wezenlijk verschillende benaderingen voor de beoordeling van het kredietrisico dat verbonden is aan de onderliggende blootstellingen.

27. Wanneer informatie wordt verstrekt over de wijzigingen van de afsluitstandaarden, moet ook het doel van dergelijke wijzigingen worden toegelicht.

28. Wat betreft de handelsvorderingen die niet zijn ontstaan in de vorm van een lening, dient de verwijzing naar de afsluitstandaarden in artikel 26 ter, lid 10, eerste alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 te worden opgevat als een verwijzing naar kredietstandaarden die door de verkoper worden gehanteerd voor kortlopende krediet van hetzelfde type dat aanleiding geeft tot de gesecuritiseerde blootstellingen in het kader van met de klanten overeengekomen betalingsdoelen met betrekking tot de verkoop van zijn producten en diensten.

Woonkredieten

29. Overeenkomstig artikel 26 ter, lid 10, tweede alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 dient de pool van onderliggende blootstellingen geen woonkredieten te bevatten die op de markt zijn

gebracht en overgenomen op basis van de veronderstelling dat de kredietaanvrager of intermediairs ervan in kennis zijn gesteld dat de verstrekte informatie door de kredietverlener misschien niet zou worden gecontroleerd.

30. Deze vereiste dient niet te worden geacht te gelden voor woonkredieten die zijn overgenomen maar niet op de markt zijn gebracht op basis van de veronderstelling dat de kredietaanvrager of intermediairs ervan in kennis zijn gesteld dat de verstrekte informatie door de kredietverlener misschien niet zou worden gecontroleerd of dat de kredietaanvrager of intermediairs zich daarvan bewust worden nadat het krediet is overgenomen.

31. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 10, tweede alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 moet de verstrekte "informatie" worden beschouwd als uitsluitend relevante informatie. De relevantie van de informatie berust op de vraag of de informatie al dan niet relevant is voor de overneming, zoals informatie die relevant wordt geacht voor de beoordeling van de kredietwaardigheid van een kredietnemer, voor de beoordeling van de toegang tot onderpand en voor het beperken van het risico op fraude.

32. Inkomsten worden doorgaans beschouwd als relevante informatie voor algemene hypothecaire leningen die geen inkomsten genereren, en huurinkomsten worden doorgaans beschouwd als relevante informatie voor hypothecaire leningen die wel inkomsten genereren. Informatie die geen nut heeft voor de overneming, zoals mobielnummers, mag niet worden beschouwd als relevante informatie.

Gelijkwaardige vereisten in derde landen

33. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 10, derde alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 dient de beoordeling van de kredietwaardigheid van kredietnemers in derde landen, in voorkomend geval, te worden uitgevoerd op basis van de volgende beginselen, als omschreven in de Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EG:

- a. vóór het sluiten van een kredietovereenkomst op basis van toereikende informatie beoordeelt de kredietverstrekker de kredietwaardigheid van de kredietnemer op basis van toereikende informatie die, in voorkomend geval, is verkregen van de kredietnemer en, waar nodig, op basis van een raadpleging van het desbetreffende gegevensbestand;
- b. indien de partijen overeenkomen het totale kredietbedrag na het sluiten van de kredietovereenkomst te wijzigen, dient de kredietverstrekker, alvorens tot een belangrijke verhoging van het totale kredietbedrag over te gaan, de te zijner beschikking staande financiële informatie betreffende de kredietnemer te actualiseren en diens kredietwaardigheid te beoordelen;
- c. alvorens een kredietovereenkomst te sluiten, dient de kredietverstrekker een grondige beoordeling van de kredietwaardigheid van de kredietnemer uit te voeren, rekening houdend met de factoren die relevant zijn om na te gaan of de

- kredietnemer de uit de kredietovereenkomst voortvloeiende verplichtingen kan nakomen;
- d. de procedures en de informatie waarop de beoordeling is gebaseerd, moeten worden gedocumenteerd en bijgehouden;
 - e. de kredietwaardigheidsbeoordeling mag niet hoofdzakelijk gebaseerd zijn op het feit dat de waarde van het voor bewoning bestemde onroerende goed hoger is dan het kredietbedrag, of op de veronderstelling dat het voor bewoning bestemde onroerende goed in waarde zal stijgen, tenzij de kredietovereenkomst tot oogmerk heeft het voor bewoning bestemde onroerende goed te bouwen of te renoveren;
 - f. zodra de kredietovereenkomst is gesloten, mag de kredietverstrekker de kredietovereenkomst niet kunnen opzeggen of wijzigen in het nadeel van de kredietnemer op grond van een onjuist uitgevoerde beoordeling van de kredietwaardigheid;
 - g. de kredietverstrekker stelt het krediet uitsluitend aan de kredietnemer beschikbaar indien het resultaat van de kredietwaardigheidsbeoordeling uitwijst dat de uit de kredietovereenkomst voortvloeiende verplichtingen waarschijnlijk op de krachtens die overeenkomst vereiste wijze zullen worden nagekomen;
 - h. de kredietwaardigheid van de kredietnemer moet opnieuw worden beoordeeld op basis van geactualiseerde informatie voordat een significante verhoging van het totale kredietbedrag wordt verleend na het sluiten van de kredietovereenkomst, tenzij een dergelijk bijkomend krediet in de oorspronkelijke kredietwaardigheidsbeoordeling was voorzien en opgenomen.

Criteria voor het bepalen van de expertise van de initiator of oorspronkelijke kredietverstrekker

34. Om te kunnen bepalen of een initiator of oorspronkelijke kredietverstrekker beschikt over de expertise in het initiëren van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke worden gesecuritiseerd overeenkomstig artikel 26 ter, lid 10, vierde alinea, van Verordening (EU) 2017/2402, moet aan beide volgende voorwaarden zijn voldaan:

- a. de leden van het leidinggevende orgaan van de initiator of de oorspronkelijke kredietverstrekker en de andere hogere personeelsleden dan de leden van het leidinggevende orgaan, die verantwoordelijk zijn voor het beheer van de initiëring van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met de blootstellingen die worden gesecuritiseerd, moeten over voldoende kennis en vaardigheden beschikken in het initiëren van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke worden gesecuritiseerd;

- b. er moet rekening worden gehouden met de volgende beginselen over de kwaliteit van de expertise:
 - i. de rol en taken van de leden van het leidinggevende orgaan en de hogere personeelsleden en de vereiste capaciteiten moeten toereikend zijn,
 - ii. de leden van het leidinggevende orgaan en de hogere personeelsleden moeten voldoende ervaring hebben opgedaan in eerdere functies, tijdens bijscholingen en opleidingen,
 - iii. de leden van het leidinggevende orgaan en de hogere personeelsleden moeten naar behoren betrokken worden binnen de governancestructuur van de functie voor het initiëren van de blootstellingen,
 - iv. in het geval van een prudentieel gereguleerde entiteit moeten de wettelijke vergunningen of toelatingen die de entiteit bezit, worden geacht relevant te zijn voor de initiëring van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke worden gesecuritiseerd.

35. Een initiator of oorspronkelijke kredietverstrekker wordt geacht over de nodige expertise te beschikken wanneer aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. de activiteiten van de entiteit of van de geconsolideerde groep waartoe de entiteit voor boekhoudkundige of prudentiële doeleinden behoort, omvatten gedurende ten minste vijf jaar de initiëring van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke worden gesecuritiseerd;
- b. als niet aan de in punt a) bedoelde eis wordt voldaan, zijn beide onderstaande voorwaarden vervuld:
 - i. ten minste twee leden van het leidinggevende orgaan beschikken persoonlijk over ten minste vijf jaar relevante beroepservaring in het initiëren van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke worden gesecuritiseerd;
 - ii. andere hogere personeelsleden dan de leden van het leidinggevende orgaan, die verantwoordelijk zijn voor het beheer van de initiëring van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke worden gesecuritiseerd, beschikken persoonlijk over ten minste vijf jaar relevante beroepservaring in het initiëren van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke worden gesecuritiseerd.

36. Om te kunnen aantonen hoeveel jaren beroepservaring is opgedaan, moet voldoende gedetailleerd en in overeenstemming met de toepasselijke vertrouwelijkheidsvereisten

informatie worden verstrekt over de relevante expertise, zodat beleggers hun verplichtingen uit hoofde van artikel 5 van Verordening (EU) 2017/2402 kunnen nakomen.

Vergelijkbare blootstellingen

37. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 10, vierde alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen blootstellingen als vergelijkbaar te worden beschouwd wanneer aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. de blootstellingen behoren tot een van de activacategorieën die worden genoemd in artikel 1, eerste alinea, punt a), i) t/m iii) of v) t/m vii), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1851;
- b. de blootstellingen behoren tot de activacategorie die wordt genoemd in artikel 1, eerste alinea, punt a), iv), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1851, en tot hetzelfde type debiteur als bedoeld in artikel 2, lid 3, punt a), van die verordening;
- c. de blootstellingen behoren tot de activacategorie die wordt genoemd in artikel 1, eerste alinea, punt a), viii), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1851, en soortgelijke kenmerken vertonen met betrekking tot om het even welke homogeniteitsfactor als bedoeld in artikel 2, lid 6, van die verordening.

Geen blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling en aan debiteurs/garantiegevers met aangetaste kredietwaardigheid (artikel 26 ter, lid 11, van Verordening (EU) 2017/2402)

Blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling

38. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 11, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling te worden opgevat in de zin van artikel 178, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013, zoals nader omschreven in de Gedelegeerde Verordening over de materialiteitsdrempel voor achterstallige kredietverplichtingen die is uitgewerkt overeenkomstig artikel 178, lid 6, van die verordening en in de EBA-richtsnoeren betreffende de toepassing van de definitie van wanbetaling die zijn ontwikkeld overeenkomstig artikel 178, lid 7, van die verordening.

39. Indien een initiator of oorspronkelijke kredietverstrekker geen instelling is en derhalve Verordening (EU) nr. 575/2013 niet op hem van toepassing is, dient de initiator of oorspronkelijke kredietverstrekker de in de vorige alinea genoemde richtsnoeren na te leven voor zover dergelijke toepassing niet te belastend wordt geacht. In dat geval dient de initiator of oorspronkelijke kredietverstrekker de vastgelegde processen toe te passen alsmede gebruik te maken van de informatie die van de debiteuren is verkregen over de initiëring van de blootstellingen, informatie die van de initiator is verkregen in de loop van de servicing van de blootstellingen of in de loop van de risicobeheerprocedure, of informatie die door een derde partij ter kennis van de initiator is gebracht.

Blootstelling met betrekking tot een debiteur of garantiegiver met aangetaste kredietwaardigheid

40. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 11, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de in de punten a) tot en met c) van dat lid genoemde situaties te worden beschouwd als definities van aangetaste kredietwaardigheid. Andere mogelijke situaties van aangetaste kredietwaardigheid die niet in de punten a) tot en met c) zijn vervat, dienen te worden geacht niet onder deze vereiste te vallen.

41. Het verbod op het bevatten van onderliggende blootstellingen “met betrekking tot een debiteur of garantiegiver met aangetaste kredietwaardigheid” als bedoeld in artikel 26 ter, lid 11, van Verordening (EU) 2017/2402 moet worden gezien als de vereiste dat er op het ogenblik van de selectie een verhaalsrecht moet bestaan voor het volledige bedrag van de gesecuritiseerde blootstelling voor ten minste één partij zonder aangetaste kredietwaardigheid, ongeacht of die partij een debiteur of garantiegiver is. Derhalve mogen de onderliggende blootstellingen niet bestaan uit:

- a. blootstellingen aan een debiteur met aangetaste kredietwaardigheid, wanneer er geen garantiegiver is voor de volledige gesecuritiseerde blootstelling;
- b. blootstellingen aan een debiteur met aangetaste kredietwaardigheid die een garantiegiver met aangetaste kredietwaardigheid heeft.

Voor zover de initiator of de oorspronkelijke kredietverstrekker bekend

42. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 11, van Verordening (EU) 2017/2402 wordt geacht aan de norm “voor zover bekend” te zijn voldaan op basis van de informatie die uitsluitend is verkregen van een van de volgende combinaties van bronnen en situaties:

- a. informatie van debiteuren over de initiëring van de blootstellingen;
- b. informatie van de initiator in de loop van de servicing van de blootstellingen of in de loop van de risicobeheerprocedures;
- c. kennisgevingen aan de initiator door een derde partij;
- d. openbaar beschikbare informatie of informatie over inschrijvingen in één of meerdere kredietregisters van personen met een ongunstig kredietverleden op het moment van de initiëring van een onderliggende blootstelling, maar alleen voor zover deze informatie reeds in aanmerking werd genomen in het kader van de informatie bedoeld in de punten a), b) en c), en in overeenstemming met de toepasselijke regelgevings- en toezichtvereisten, waaronder met betrekking tot deugdelijke criteria voor kredietverstrekking als beschreven in artikel 9 van Verordening (EU) 2017/2402. Handelsvorderingen die niet worden geïnitieerd in de vorm van een lening, hoeven daarentegen niet te voldoen aan de criteria voor kredietverstrekking.

Blootstellingen met betrekking tot debiteuren of garantiegivers met een aangetaste kredietwaardigheid die een schulderstructureringsproces hebben ondergaan

43. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 11, punt a), van Verordening (EU) 2017/2402 wordt de vereiste van het uitsluiten van blootstellingen aan debiteuren of garantiegivers met aangetaste kredietwaardigheid die een schulderstructureringsproces hebben ondergaan ten aanzien van hun niet-renderende blootstellingen, opgevat als een verwijzing naar zowel de geherstructureerde blootstellingen van de desbetreffende debiteur of garantiegiver als zijn blootstellingen die zelf niet moesten worden geherstructureerd. Voor de toepassing van dit punt mogen geherstructureerde blootstellingen die voldoen aan de voorwaarden van de artikel 26 ter, lid 11, punt a), i) en ii), van Verordening (EU) 2017/2402 er niet toe leiden dat een debiteur of garantiegiver wordt aangemerkt als een partij met aangetaste kredietwaardigheid.

Kredietregister

44. De in artikel 26 ter, lid 11, punt b), van Verordening (EU) 2017/2402 genoemde vereiste dient te worden beperkt tot blootstellingen aan debiteuren of garantiegivers waarop de twee volgende voorwaarden van toepassing zijn op het moment van de initiëring van de onderliggende blootstelling:

- a. de debiteur of garantiegiver staat in een kredietregister uitdrukkelijk vermeld als een entiteit met een ongunstig kredietverleden als gevolg van een negatieve status of negatieve informatie die is opgeslagen in het kredietregister;
- b. de debiteur of garantiegiver staat in het kredietregister om redenen die van belang zijn voor de beoordeling van het kredietrisico.

Significant hoger risico dat contractueel overeengekomen betalingen niet worden gedaan dan voor vergelijkbare blootstellingen

45. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 11, punt c), van Verordening (EU) 2017/2402 mogen de debiteurs of garantiegivers van blootstellingen met aangetaste kredietwaardigheid niet worden geacht “een kredietbeoordeling of een kredietscore [te hebben] waaruit blijkt dat het risico dat contractueel overeengekomen betalingen niet worden gedaan significant hoger is dan voor vergelijkbare, niet-gesecuritiseerde blootstellingen [van andere debiteurs of garantiegivers met aangetaste kredietwaardigheid] in het bezit van de initiator”, wanneer beide volgende voorwaarden van toepassing zijn:

- a. de meest relevante factoren die de verwachte prestaties van de onderliggende blootstellingen en de vergelijkbare blootstellingen bepalen, zijn van soortgelijke aard;
- b. als gevolg van de in punt a) bedoelde soortgelijkheid kon redelijkerwijs worden verwacht, op grond van aanwijzingen als vroegere prestaties of toepasselijke modellen, dat de onderliggende blootstellingen gedurende de looptijd van de

transactie – of over maximaal vier jaar indien de looptijd van de transactie meer dan vier jaar bedraagt – niet significant slechter zouden presteren dan de vergelijkbare blootstellingen.

46. Aan de in het vorige punt genoemde voorwaarden wordt geacht te zijn voldaan wanneer een van de volgende situaties van toepassing is:

- a. de onderliggende blootstellingen omvatten geen blootstellingen die volgens de relevante boekhoudbeginselen worden ingedeeld als dubieus, aangetast of niet-renderend of een soortgelijke categorie;
- b. de onderliggende blootstellingen omvatten geen blootstellingen aan debiteurs of garantiegivers waarvan de kredietkwaliteit op basis van kredietratings of andere kredietkwaliteitsdrempels significant slechter is dan de kredietkwaliteit van debiteurs of garantiegivers van vergelijkbare blootstellingen die de initiator initieert in het kader van zijn reguliere kredietverstrekking en kredietrisicostrategie.

Ten minste één betaling gedaan (artikel 26 ter, lid 12, van Verordening (EU) 2017/2402)

Toepassingsgebied van het criterium

47. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 12, van Verordening (EU) 2017/2402 mogen verdere voorschotten en opnemingen in het kader van één blootstelling, dan wel de herstructurering van dezelfde blootstelling aan een bepaalde kredietnemer, niet worden geacht aanleiding te geven tot een nieuwe “ten minste één betaling”-vereiste met betrekking tot een dergelijke blootstelling.

48. Voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 12, van Verordening (EU) 2017/2402 moet de voorgenomen selectie van een andere, afzonderlijke blootstelling aan dezelfde kredietnemer aanleiding geven tot een nieuwe “ten minste één betaling”-vereiste met betrekking tot een dergelijke blootstelling.

Ten minste één betaling

49. De betaling waarvan sprake in de vereiste dat “ten minste één betaling” moet zijn gedaan op het moment van de opneming van de onderliggende blootstellingen, moet voor de toepassing van artikel 26 ter, lid 12, van Verordening (EU) 2017/2402 een huur, hoofdsom of rentebetaling zijn of enige andere normale vorm van betaling waarin is voorzien in de contractuele overeenkomst inzake de blootstelling.

5. Criteria met betrekking tot standaardisatie

Naleving van de risicobehoudvereiste (artikel 26 quater, lid 1, van Verordening (EU) 2017/2402)

50. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 1, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de overeenkomstig artikel 29, lid 5, van die verordening aangewezen bevoegde autoriteiten en de in artikel 29, leden 2 tot en met 4, van die verordening bedoelde bevoegde autoriteiten – voor zover het om verschillende autoriteiten gaat – nauw met elkaar samen te werken overeenkomstig artikel 36 van de verordening.

Passende limitering van het rente- en het valutarisico (artikel 26 quater, lid 2, van Verordening (EU) 2017/2402)

Derivaten

51. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 2, derde alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen blootstellingen in de pool van onderliggende blootstellingen die louter een derivaatelement bevatten dat uitsluitend bedoeld is om het rente- of het valutarisico van de desbetreffende onderliggende blootstelling zelf af te dekken, en die bijgevolg zelf geen derivaten zijn, niet te worden geacht verboden te zijn.

In de internationale financiering gebruikelijke normen

52. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 2, derde alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen in de internationale financiering gebruikelijke normen ISDA-normen of vergelijkbare nationale documentatienormen te omvatten.

Referentierentebetalingen (artikel 26 quater, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2402)

Referentierentevoeten

53. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2402 moeten de rentevoeten die worden beschouwd als een adequate referentiegrondslag voor referentierentebetalingen, al het volgende omvatten:

- a. interbancaire rentevoeten, waaronder de Libor, Euribor en andere erkende benchmarks;
- b. andere gangbare referentierentevoeten, zoals €STR, SONIA, SOFR en TONA;
- c. rentevoeten vastgelegd door monetaire autoriteiten, inclusief de *federal funds rates* en de disconteringsvoeten van centrale banken;

- d. sectorale rentevoeten die een weerspiegeling vormen van de financieringskosten van een kredietverstrekker, met inbegrip van de *standard variable rates* en binnenlandse rentevoeten die de marktkosten van de financiering van een bank of een subgroep van instellingen rechtstreeks weerspiegelen, voor zover beleggers voldoende gegevens verkrijgen zodat ze de verhouding tussen de sectorale rentevoeten en andere marktrentevoeten kunnen beoordelen.

Complexe formules of derivaten

54. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen renteplafonds of -drempels niet te worden beschouwd als complexe formules of derivaten.

Vereisten na de betekening van een sommatie tot nakoming (artikel 26 quater, lid 4, van Verordening (EU) 2017/2402)

In de SSPE vastzittend bedrag

55. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 4, tweede alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 dient het als in de SSPE vastzittend te beschouwen bedrag aan contanten te worden vastgesteld overeenkomstig de transactiedocumentatie.

56. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 4, van Verordening (EU) 2017/2402 moet het toegelaten zijn om de contanten in de SSPE vast te zetten in de vorm van een reservefonds voor toekomstig gebruik, mits het reservefonds uitsluitend kan worden gebruikt voor de doeleinden als bepaald in artikel 26 quater, lid 4, tweede alinea, van die verordening, met inbegrip van de ordentelijke terugbetaling van beleggers.

Toewijzing van verliezen en aflossing van tranches (artikel 26 quater, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402)

Triggers

57. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402 kunnen de partijen bij de transactie overeenkomen om naast de minimaal vereiste triggers ook te voorzien in andere prestatiegerelateerde triggers. Een triggergebeurtenis in het kader van dergelijke prestatiegerelateerde triggers moet ertoe leiden dat de aflossing van de securitisatietranches terugvalt in sequentiële betalingen volgens rangorde, ongeacht of andere triggers al dan niet van toepassing zijn.

Terugkeer naar niet-sequentiële aflossing

58. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 5, derde alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 mag er, eenmaal de rangorde van de aflossing is teruggevallen in sequentiële betalingen als gevolg van een prestatiegerelateerde trigger, niet verder worden teruggegrepen op niet-sequentiële aflossing overeenkomstig de transactiedocumentatie.

Transactiedocumentatie (artikel 26 quater, lid 7, van Verordening (EU) 2017/2402)

Servicingnormen

59. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 7, punt d), van Verordening (EU) 2017/2402 moeten onder “servicingnormen” de normen in verband met servicing worden verstaan die zijn vastgesteld in de transactiedocumentatie en die gedurende de gehele looptijd van de securitisatietransactie moeten worden nageleefd.

Servicingprocedures

60. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 7, punt c), van Verordening (EU) 2017/2402 moeten onder “servicingprocedures” de feitelijke procedures worden verstaan die nodig zijn om de naleving van de servicenormen te waarborgen. De procedures kunnen gedurende de gehele looptijd van de securitisatietransactie worden aangepast, zolang dit niet afdoet aan de naleving van de servicingnormen.

Tegenpartijen bij transacties

61. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 7, punt b), van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de trustee en de externe verificatieagent altijd te verschillen van de servicer, de belegger en de initiator. De externe verificatieagent dient daarnaast aan de in punt 73 genoemde vereisten te voldoen.

Expertise van de servicer en vereisten op het gebied van servicing (artikel 26 quater, lid 8, van Verordening (EU) 2017/2402)

Criteria voor het bepalen van de expertise van de servicer

62. Om te bepalen of de servicer over expertise beschikt met betrekking tot de servicing van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met de gesecuritiseerde blootstellingen overeenkomstig artikel 26 quater, lid 8, van Verordening (EU) 2017/2402, dient aan beide onderstaande voorwaarden te zijn voldaan:

- a. de leden van het leidinggevende orgaan van de servicer en de andere hogere personeelsleden dan de leden van het leidinggevende orgaan, die verantwoordelijk zijn voor de servicing van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met de blootstellingen die worden gesecuritiseerd, moeten over voldoende kennis en vaardigheden beschikken in de servicing van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke worden gesecuritiseerd;
- b. bij het bepalen van de expertise moet rekening worden gehouden met een van de volgende beginselen inzake de kwaliteit van de expertise:
 - i. de rol en taken van de leden van het leidinggevende orgaan en de hogere personeelsleden en de vereiste capaciteiten moeten toereikend zijn,

- ii. de leden van het leidinggevende orgaan en de hogere personeelsleden moeten voldoende ervaring hebben opgedaan in eerdere functies, tijdens bijscholingen en opleidingen,
- iii. de leden van het leidinggevende orgaan en de hogere personeelsleden moeten naar behoren betrokken worden binnen de governancestructuur van de functie voor de servicing van de blootstellingen,
- iv. in het geval van een prudentieel gereguleerde entiteit moeten de wettelijke vergunningen of toelatingen die de entiteit bezit, worden geacht relevant te zijn voor de servicing van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke gesecuritiseerd zijn.

63. Een servicer wordt geacht over de nodige expertise te beschikken wanneer aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. de activiteiten van de entiteit of van de geconsolideerde groep waartoe de entiteit voor boekhoudkundige of prudentiële doeleinden behoort, omvatten gedurende ten minste vijf jaar de servicing van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke worden gesecuritiseerd;
- b. als niet aan de in punt a) bedoelde eis wordt voldaan, zijn alle onderstaande criteria vervuld:
 - i. ten minste twee leden van het leidinggevende orgaan van de servicer beschikken persoonlijk over ten minste vijf jaar relevante beroepservaring in de servicing van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke worden gesecuritiseerd,
 - ii. andere hogere personeelsleden dan de leden van het leidinggevende orgaan, die verantwoordelijk zijn voor de servicing van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke worden gesecuritiseerd, beschikken persoonlijk over ten minste vijf jaar relevante beroepservaring in de servicing van blootstellingen die vergelijkbaar zijn met die welke worden gesecuritiseerd,
 - iii. de servicingfunctie van de entiteit wordt ondersteund door een back-upservicer die voldoet aan punt a).

64. Om te kunnen aantonen hoeveel jaren beroepservaring is opgedaan, moet voldoende gedetailleerd en in overeenstemming met de toepasselijke vertrouwelijkheidsvereisten informatie worden verstrekt over de relevante expertise, zodat beleggers hun verplichtingen uit hoofde van artikel 5 van Verordening (EU) 2017/2402 kunnen nakomen.

Vergelijkbare blootstellingen

65. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 8, van Verordening (EU) 2017/2402 dient bij de interpretatie van het begrip “vergelijkbare blootstellingen” de in punt 37 uiteengezette interpretatie te worden gevolgd.

Beleid, procedures en risicobeheercontroles die goed gedocumenteerd en adequaat zijn

66. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 8, van Verordening (EU) 2017/2402 wordt de servicer geacht “beleid, procedures en risicobeheercontroles voor de servicing van blootstellingen [te hebben die] goed gedocumenteerd en adequaat [zijn]” wanneer aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. de servicer is een entiteit waarop Unieregelgeving en -toezicht op prudentieel en kapitaalgerelateerd gebied van toepassing zijn en beschikt over wettelijke vergunningen of machtigingen die relevant worden geacht voor de servicing;
- b. de servicer is een entiteit waarop Unieregelgeving en -toezicht op prudentieel en kapitaalgerelateerd gebied niet van toepassing zijn, maar er wordt bewijs geleverd van goed gedocumenteerde en adequate beleidsmaatregelen en risicobeheercontroles waarin ook wordt aangetoond dat de goede marktpraktijken en rapporteringscapaciteiten worden nageleefd. Het bewijs moet worden gestaafd door een adequate evaluatie van een derde partij, zoals een ratingbureau of een externe auditor.

Tijdige oplossing van conflicten tussen beleggers (artikel 26 quater, lid 10, van Verordening (EU) 2017/2402)

Duidelijke voorwaarden die de tijdige oplossing van conflicten tussen verschillende klassen beleggers vergemakkelijken

67. Voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 10, van Verordening (EU) 2017/2402 dient de transactiedocumentatie met het oog op het vergemakkelijken van “de tijdige oplossing van conflicten tussen verschillende klassen beleggers” voorwaarden te bevatten met betrekking tot alle volgende punten:

- a. de wijze waarop vergaderingen worden bijeengeroepen of conferencecalls worden georganiseerd;
- b. het maximale tijdsbestek voor het opzetten van een vergadering of conferencecall;
- c. het vereiste quorum;
- d. het minimumaantal stemmen voor de bekrachtiging van een dergelijk besluit, met een duidelijk onderscheid tussen de minimale stemaantallen voor elk type besluit;
- e. indien van toepassing, een locatie voor de vergaderingen in de Unie.

68. Indien in het toepasselijke rechtsgebied dwingende wettelijke bepalingen bestaan die voorschrijven hoe conflicten tussen beleggers moeten worden opgelost, kan voor de toepassing van artikel 26 quater, lid 10, van Verordening (EU) 2017/2402 in de transactiedocumentatie naar die bepalingen worden verwezen.

6. Criteria met betrekking tot transparantie

Gegevens over historische wanbetalings- en verliesprestaties (artikel 26 quinquies, lid 1, van Verordening (EU) 2017/2402)

Gegevens

69. Indien de initiator geen gegevens kan verstrekken in overeenstemming met de in artikel 26 quinquies, lid 1, van Verordening (EU) 2017/2402 vervatte gegevensvereisten, kunnen voor de toepassing van die bepaling externe gegevens worden gebruikt die publiek beschikbaar zijn of die worden verstrekt door een derde partij, zoals een ratingbureau of een andere marktdeelnemer, mits aan alle andere vereisten van dat artikel is voldaan.

Blootstellingen die substantieel vergelijkbaar zijn

70. Voor de toepassing van artikel 26 quinquies, lid 1, van Verordening (EU) 2017/2402 moeten onder “blootstellingen die substantieel vergelijkbaar zijn” blootstellingen worden verstaan waarbij aan de twee volgende voorwaarden is voldaan:

- a. de meest relevante factoren die de verwachte prestaties van de onderliggende blootstellingen bepalen, zijn van soortgelijke aard;
- b. als gevolg van de in punt a) bedoelde gelijkenis kon redelijkerwijs worden verwacht, op grond van aanwijzingen als vroegere prestaties of toepasselijke modellen, dat zij gedurende de looptijd van de transactie – of over maximaal vier jaar indien de looptijd van de transactie meer dan vier jaar bedraagt – niet significant slechter zouden presteren dan de gesecuritiseerde blootstellingen.

71. Voor de toepassing van artikel 26 quinquies, lid 1, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de substantieel vergelijkbare blootstellingen niet te worden beperkt tot blootstellingen die op de balans van de initiator worden aangehouden.

Verificatie van een steekproef van de onderliggende blootstellingen (artikel 26 quinquies, lid 2, van Verordening (EU) 2017/2402)

Aan externe controle onderworpen steekproef van de onderliggende blootstellingen

72. Voor de toepassing van artikel 26 quinquies, lid 2, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de onderliggende blootstellingen die vóór de afsluiting van de transactie moeten worden geverifieerd, een representatieve steekproef van de voorlopige portefeuille waaruit de gesecuritiseerde pool is opgebouwd te zijn die redelijk definitief is vóór de afsluiting van de transactie.

Partij die de verificatie uitvoert

73. Voor de toepassing van artikel 26 quinquies, lid 2, van Verordening (EU) 2017/2402 wordt een partij als passend en onafhankelijk beschouwd indien zij aan de twee volgende voorwaarden voldoet:

- a. zij heeft de nodige ervaring en bekwaamheid om de verificatie uit te voeren;
- b. zij is geen:
 - i. ratingbureau,
 - ii. derde partij die nagaat of de STS-criteria worden nageleefd overeenkomstig artikel 28 van Verordening (EU) 2017/2402,
 - iii. met de initiator, sponsor, belegger of SSPE gelieerde entiteit.

Reikwijdte van de verificatie

74. De verificatie uit hoofde van artikel 26 quinquies, lid 2, van Verordening (EU) 2017/2402 dient te worden verricht aan de hand van een passende statistische methode en op basis van een willekeurige steekproef van de onderliggende blootstellingen van de securitisatie. De omvang van de steekproef moet kunnen waarborgen dat de waarschijnlijkheid (het betrouwbaarheidsniveau) van een gegronde verwerping van de hypothese dat de volledige pool van onderliggende blootstellingen van de securitisatie geen uitzonderingen op de vereiste vertoont, ten minste 95 % bedraagt (d.w.z. de kans op een zogenaamde type II-fout waarbij ten onrechte een volledige pool zonder uitzonderingen wordt aanvaard, is gelijk aan 5 %).

75. De steekproef dient in ieder geval minstens vijftig onderliggende blootstellingen te omvatten. In het geval van securitisaties waarbij de pool van onderliggende blootstellingen uit minder dan vijftig onderliggende blootstellingen bestaat, dient de steekproef alle onderliggende blootstellingen te omvatten.

76. De verificatie dient een controle van de database of de IT-systemen van de initiator aan de hand van de kredietprotectieovereenkomst en aanverwante documentatie te omvatten, om te bevestigen dat een kredietgebeurtenis zou leiden tot een kredietprotectiebetaling door de belegger waarbij verlies op de onderliggende blootstelling die de kredietgebeurtenis ondergaat wordt gedragen door de beschermde tranche(s) voor de geverifieerde blootstellingen. Als dit niet met behulp van de database of de IT-systemen van de initiator kan worden geverifieerd, dient de verifiërende partij hiertoe andere soorten documenten of gegevens te controleren.

77. De verificatie moet worden uitgevoerd in de vorm van een verslag over overeengekomen procedures.

Bevestiging van de verificatie

78. Voor de toepassing van artikel 26 quinquies, lid 2, van Verordening (EU) 2017/2402 dient te worden bekendgemaakt dat deze verificatie heeft plaatsgevonden en dat er geen significante negatieve bevindingen zijn vastgesteld.

Vóór de afsluiting van de transactie

79. Voor de toepassing van artikel 26 quinquies, lid 2, van Verordening (EU) 2017/2402 dient, wanneer er geen *notes* worden uitgegeven in het kader van een synthetische securitisatie, de uitdrukking “vóór de afsluiting van de transactie” te worden geïnterpreteerd als de periode voordat de garantie of het kredietderivaat in het kader van de kredietbeschermingsovereenkomst van kracht wordt.

Model van de kasstroom van de passiva (artikel 26 quinquies, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2402)

Nauwkeurige weergave van de contractuele relatie

80. Voor de toepassing van artikel 26 quinquies, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2402 dient het model van de kasstroom van de passiva te worden geacht “nauwkeurig” te zijn opgesteld wanneer het correct is en voldoende details bevat om beleggers in staat te stellen zich een beeld te vormen van de betalingsverplichtingen – met inbegrip van die van de SSPE, in voorkomend geval – en prijs van de securitisatie dienovereenkomstig vast te stellen. Daarbij kunnen algoritmes worden opgenomen die de beleggers in staat stellen verschillende scenario’s uit te werken die invloed hebben op de kasstromen, zoals verschillende percentages vervroegde aflossingen of wanbetalingsgraden.

Derden

81. Indien het model van de kasstroom van de passiva door externe dienstverleners is uitgewerkt, dient voor de toepassing van artikel 26 quinquies, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2402 de initiator verantwoordelijk te blijven voor het ter beschikking stellen van de informatie aan potentiële beleggers.

Informatieverschaffing over de milieuprestaties en duurzaamheid van de activa (artikel 26 quinquies, lid 4, van Verordening (EU) 2017/2402)

Beschikbare informatie over milieuprestaties en de belangrijkste ongunstige effecten op de duurzaamheidsfactoren

82. De in artikel 26 quinquies, lid 4, van Verordening (EU) 2017/2402 vervatte vereiste mag alleen van toepassing zijn indien de in de eerste alinea bedoelde informatie over de energieprestatiecertificaten beschikbaar is, of indien de in de tweede alinea bedoelde informatie over de belangrijkste ongunstige effecten op de duurzaamheidsfactoren van de activa die met de onderliggende blootstellingen worden gefinancierd beschikbaar is voor de initiator en de initiator besluit die tweede alinea toe te passen, en voor zover de desbetreffende

informatie in diens interne database of IT-systemen is opgenomen. Wanneer dergelijke informatie uitsluitend beschikbaar is voor een deel van de onderliggende blootstellingen, mag de vereiste alleen van toepassing zijn voor het deel van de onderliggende blootstellingen waarover informatie beschikbaar is.

Naleving van openbaarmakingsvereisten uit hoofde van artikel 7 (artikel 26 quinquies, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402)

83. Voor de toepassing van artikel 26 quinquies, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de overeenkomstig artikel 29, lid 5, van die verordening aangewezen bevoegde autoriteiten en de in artikel 29, leden 2 tot en met 4, van die verordening bedoelde bevoegde autoriteiten – voor zover het om verschillende autoriteiten gaat – nauw met elkaar samen te werken overeenkomstig artikel 36 van de verordening.

7. Specifieke criteria voor *on-balance-sheet*-securitisatie

Onder de kredietprotectieovereenkomst vallende kredietgebeurtenissen (artikel 26 sexies, lid 1, van Verordening (EU) 2017/2402)

Aanvullende kredietgebeurtenissen

84. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 mag de vereiste dat de kredietprotectieovereenkomst op zijn minst betrekking heeft op de in die alinea beschreven kredietgebeurtenissen, de partijen niet beletten overeenstemming te bereiken over aanvullende kredietgebeurtenissen of striktere definities van de gebeurtenissen als bedoeld in deel drie, titel II, hoofdstuk 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

Kredietprotectiebetalingen (artikel 26 sexies, lid 2, van Verordening (EU) 2017/2402)

In verhouding tot het aandeel van het uitstaande nominale bedrag van de overeenkomstige onderliggende blootstelling

85. Indien het bedrag van de door de kredietprotectieovereenkomst gedekte onderliggende blootstelling lager is dan het uitstaande nominale bedrag van de onderliggende blootstelling, dienen voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 2, van Verordening (EU) 2017/2402 de tussentijdse en definitieve kredietprotectiebetalingen te worden berekend in dezelfde verhouding (pro rata) tot het aandeel van het uitstaande nominale bedrag dat door de kredietprotectieovereenkomst wordt gedekt.

Bepaling van tussentijdse kredietprotectiebetalingen

86. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 2, tweede alinea, punt b), van Verordening (EU) 2017/2402 dient “indien van toepassing” zo te worden opgevat dat deze bepaling alleen geldt indien de initiator van de bevoegde autoriteit toestemming heeft gekregen om de IRB-benadering te hanteren ter vaststelling van de verwachte verliespost voor de betreffende onderliggende blootstelling waarop het criterium van “het hoogste bedrag” wordt toegepast, en indien het voor de onderliggende blootstelling gebruikte ratingsysteem dienovereenkomstig door de bevoegde autoriteit is beoordeeld met het oog op gebruik in het kader van de IRB-benadering.

Verwachte verliespost

87. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 2, van Verordening (EU) 2017/2402 dient de verwachte verliespost te worden berekend op het niveau van afzonderlijke onderliggende blootstellingen waarvoor een kredietgebeurtenis zich heeft voorgedaan. Bij wijze van uitzondering kan de verwachte verliespost voor blootstellingen met betrekking tot particulieren

en kleine partijen op subpoolniveau worden berekend overeenkomstig de ontwerpen van technische reguleringsnormen voor de berekening van K_{IRB} volgens de benadering ten aanzien van gekochte kortlopende vorderingen die is ontwikkeld uit hoofde van artikel 255, lid 9, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

Schuldverschikking en kredietprotectiepremies (artikel 26 sexies, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2402)

Afhankelijk van het uitstaande nominale bedrag van de renderende gesecuritiseerde blootstellingen op het moment van de betaling

88. Indien de kredietprotectieovereenkomst de renderende gesecuritiseerde blootstellingen slechts gedeeltelijk dekt, dienen voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 3, derde alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 de uit hoofde van de kredietprotectieovereenkomst te betalen kredietprotectiepremies te worden gestructureerd als afhankelijk van het deel van het uitstaande nominale bedrag van de renderende gesecuritiseerde blootstellingen dat onder de kredietprotectieovereenkomst valt.

Externe verificatieagent (artikel 26 sexies, lid 4, van Verordening (EU) 2017/2402)

Partij die de verificatie uitvoert

89. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 4, van Verordening (EU) 2017/2402 dient de externe verificatieagent aan beide volgende voorwaarden te voldoen:

- a. zij heeft de nodige ervaring en bekwaamheid om de verificatie uit te voeren;
- b. zij is geen:
 - i. ratingbureau,
 - ii. derde partij die nagaat of de STS-criteria worden nageleefd overeenkomstig artikel 28 van Verordening (EU) 2017/2402,
 - iii. met de initiator, sponsor, belegger of SSPE gelieerde entiteit.

Steekproefsgewijze verificatie in het geval van securitisaties met mezzanineposities

90. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 4, derde alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 kunnen de partijen bij de securitisatie – onverminderd het recht van beleggers om te verzoeken om de verificatie van de toelaatbaarheid van een bepaalde onderliggende blootstelling – voor securitisaties met mezzanineposities overeenkomen dat de steekproefverificatie van start gaat nadat het *detachment point* van de eersteverliestranché tot onder een bepaald percentage van dat *detachment point* daalt, zoals bepaald op de datum van afsluiting van de transactie.

Definitief bedrag van het verlies

91. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 4, eerste alinea, punt e), van Verordening (EU) 2017/2402 dient onder “het definitieve bedrag van het verlies” de in artikel 26 sexies, lid 3, eerste alinea, van die verordening bedoelde “definitieve raming van het verlies van de initiator” te worden verstaan wanneer aan het einde van de in de kredietbeschermingsovereenkomst gespecificeerde verlengingsperiode geen definitieve kredietbeschermingsbetaling is gedaan voor een onderliggende blootstelling die een kredietgebeurtenis ondergaat.

Gebeurtenissen die vroegtijdige beëindiging door de initiator mogelijk maken (artikel 26 sexies, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402)

Berekening van de gewogen gemiddelde levensduur van de initiële referentieportefeuille

92. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 5, eerste alinea, punt d), van Verordening (EU) 2017/2402 dient de gewogen gemiddelde levensduur van de initiële referentieportefeuille met onderliggende blootstellingen te worden berekend door alleen de aflossingen op hoofdsommen op tijdbasis te wegen, en daarbij geen rekening te houden met vooruitbetalingsaannamen of betalingen met betrekking tot vergoedingen of rentebedragen die verschuldigd zijn door de debiteuren van de onderliggende blootstellingen.

Aanvullingsperiode of doorroltermijn

93. Indien er sprake is van een aanvullingsperiode of doorroltermijn, dient de gewogen gemiddelde levensduur, voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 5, eerste alinea, punt d), van Verordening (EU) 2017/2402, de som te zijn van de aanvullingsperiode of doorroltermijn en de geraamde gewogen gemiddelde levensduur die aan het einde van de aanvullingsperiode of doorroltermijn is berekend. Voor elke gesecuritiseerde blootstelling die vóór het einde van de aanvullingsperiode of doorroltermijn vervalt, dient de initiator met het oog op deze raming de geplande looptijd aan te passen om de som van de huidige looptijd en de maximaal toelaatbare looptijd van een blootstelling die tijdens de aanvullingsperiode of doorroltermijn aan de gesecuritiseerde portefeuille kan worden toegevoegd gelijk te stellen. De aanpassingen moeten zo vaak worden aangebracht als nodig is om dit doel te bereiken, wanneer de aangepaste (resterende) looptijd korter is dan de aanvullingsperiode of doorroltermijn.

Belegger

94. In het geval van door een SSPE uitgegeven *credit linked notes* dient, voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 5, eerste alinea, punt b), van Verordening (EU) 2017/2402 dient, de verwijzing naar de belegger te worden opgevat als een verwijzing naar de SSPE of een beschermingsgever die de kredietbeschermingsovereenkomst met de initiator heeft afgesloten.

Synthetische overgebleven rentemarge (artikel 26 sexies, lid 7, van Verordening (EU) 2017/2402)

Berekening van de verwachte verliesposten op één jaar

95. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 7, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de uit hoofde van de regelgeving verwachte verliesposten op één jaar op alle onderliggende blootstellingen voor dat jaar te worden berekend door, rekening houdend met een aantal betalingstermijnen dat overeenkomt met één jaar, het percentage dat de verwachte verliespost uitmaakte van de gesecuritiseerde blootstellingen op de datum van afsluiting van de transactie te vermenigvuldigen met het totale uitstaande saldo van de portefeuille van de renderende gesecuritiseerde blootstellingen aan het begin van die periode van één jaar.

96. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 7, punt a), van Verordening (EU) 2017/2402 wordt onder de uitdrukking “vaste synthetische overgebleven rentemarge” het bedrag van de synthetische overgebleven rentemarge verstaan dat de initiator toezegt te zullen gebruiken als kredietverbetering bij elke periode. Dit bedrag wordt uitgedrukt als een vast percentage van de totale uitstaande portefeuillebalans aan het begin van de desbetreffende periode.

97. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 7, punt d), van Verordening (EU) 2017/2402 dienen, voor initiators die geen gebruik maken van de IRB-benadering bedoeld in artikel 143 van Verordening (EU) nr. 575/2013, “de verwachte verliesposten op één jaar” te worden berekend in overeenstemming met de risicovoorzieningen in het toepasselijke boekhoudkundige kader. Indien die methode evenwel een verliesdekking oplevert die niet voldoende representatief is voor de verwachte toekomstige verliezen op de gesecuritiseerde blootstellingen, dient de initiator de verwachte verliesbedragen te baseren op andere interne risicoparameters, zoals de risico’s die in aanmerking worden genomen in de interne beoordelingsprocedure inzake de kapitaaltoereikendheid van de instelling. Deze parameters dienen duidelijk in de transactiedocumentatie te worden uiteengezet.

Gebruik van de IRB-benadering voor de toepassing van punt c)

98. Artikel 26 sexies, lid 7, punt d), van Verordening (EU) 2017/2402 dient te worden toegepast wanneer de initiator de eigenvermogensvereisten vaststelt met gebruikmaking van de IRB-benadering bedoeld in artikel 143 van Verordening (EU) nr. 575/2013 voor de gehele pool van onderliggende blootstellingen.

Betalingsperiode

99. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 7, punt a), van Verordening (EU) 2017/2402 dient onder de term “betalingsperiode” de periode te worden verstaan waarin de synthetische overgebleven rentemarge wordt aangewezen overeenkomstig de transactiedocumentatie.

Vereisten voor beroep op zekerheden van hoge kwaliteit (artikel 26 sexies, lid 10, van Verordening (EU) 2017/2402)

Aanvaardbare zekerheden

100. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 10, eerste alinea, punt a), van Verordening (EU) 2017/2402 dient de uitdrukking “zekerheid in de vorm van 0 % risicogewogen schuldtitels” te worden opgevat als een zekerheid in de vorm van schuldtitels uitgegeven door entiteiten waaraan overeenkomstig deel drie, titel II, hoofdstuk 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 een risicogewicht van 0 % is toegekend.

Looptijdvereisten met betrekking tot aanvaardbare zekerheden van hoge kwaliteit

101. Artikel 26 sexies, lid 10, eerste alinea, punt a), i), van Verordening (EU) 2017/2402 dient te worden geacht betrekking te hebben op schuldtitels die, ongeacht hun oorspronkelijke looptijd, een resterende maximale looptijd van drie maanden hebben. Wanneer de periode tot de volgende betalingsdatum in het kader van de kredietprotectieovereenkomst korter is dan drie maanden, mag de resterende looptijd van de schuldtitels niet langer zijn dan dat, om een looptijdverschil tussen de datum waarop de schuldtitels worden afgelost en de volgende betalingsdatum in het kader van de kredietprotectieovereenkomst te vermijden.

Beleggingen in *credit linked notes*

102. Voor de toepassing van artikel 26 sexies, lid 10, eerste alinea, punt b), van Verordening (EU) 2017/2402 dient de vereiste met betrekking tot zekerheden in de vorm van contanten vervuld te worden geacht in het geval van beleggingen in door de initiator uitgegeven *credit linked notes* overeenkomstig artikel 218 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

8. Wijzigingen van de Richtsnoeren EBA/GL/2018/08 en EBA/GL/2018/09 betreffende STS-criteria voor ABCP- en niet-ABCP-securitisatie

103. Richtsnoer EBA/GL/2018/09 wordt als volgt gewijzigd:

a. Punt 8 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Deze richtsnoeren zijn gericht tot bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, punt 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 die zijn aangewezen als bevoegde autoriteiten krachtens artikel 29, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402, alsook tot financiële instellingen als bedoeld in artikel 4, punt 1, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 die onderworpen zijn aan regulering en toezicht ingevolge Verordening (EU) 2017/2402, met inbegrip van externe partijen die de inachtneming van de STS-criteria verifiëren, tevens overeenkomstig artikel 2, lid 5, laatste alinea, van Verordening (EU) nr. 1093/2010. Krachtens artikel 29, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402 aangewezen bevoegde autoriteiten die geen bevoegde autoriteiten vormen uit hoofde van artikel 4, punt 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010, worden aangemoedigd om deze richtsnoeren toe te passen.”

b. Punt 22 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 20, lid 10, vierde alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen blootstellingen als vergelijkbaar te worden beschouwd als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. de blootstellingen behoren tot een van de activacategorieën die worden genoemd in artikel 1, eerste alinea, punt a), i) t/m iii) of v) t/m vii), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1851;
- b. de blootstellingen behoren tot de activacategorie die wordt genoemd in artikel 1, eerste alinea, punt a), iv), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1851, en tot hetzelfde type debiteur als bedoeld in artikel 2, lid 3, punt a), van die verordening;
- c. de blootstellingen behoren tot de activacategorie die wordt genoemd in artikel 1, eerste alinea, punt a), viii), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1851, en soortgelijke kenmerken vertonen met betrekking tot om het even welke homogeniteitsfactor als bedoeld in artikel 2, lid 6, van die verordening.”

- c. Punt 26 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Wijzigingen van dergelijke afsluitstandaarden dienen als materieel te worden beschouwd wanneer het gaat om een van de volgende soorten wijzigingen van de afsluitstandaarden:

- a. wijzigingen die gevolgen hebben voor de vereiste van soortgelijke afsluitstandaarden, zoals nader gespecificeerd in artikel 1, eerste alinea, punt b), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1851;
- b. wijzigingen die materiële gevolgen hebben voor het algemene kredietrisico of de gemiddelde verwachte prestaties van de pool van onderliggende blootstellingen, zonder dat dit leidt tot wezenlijk verschillende benaderingen voor de beoordeling van het kredietrisico dat verbonden is aan de onderliggende blootstellingen.”

- d. Punt 39 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 20, lid 11, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de in de punten a) tot en met c) van dat lid genoemde situaties te worden beschouwd als definities van aangetaste kredietwaardigheid. Andere mogelijke situaties van aangetaste kredietwaardigheid die niet in de punten a) tot en met c) zijn vervat, dienen te worden geacht niet onder deze vereiste te vallen.”

- e. Punt 44 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 20, lid 11, punt c), van Verordening (EU) 2017/2402 mogen de debiteurs of garantiegivers van blootstellingen met aangetaste kredietwaardigheid niet worden geacht “een kredietbeoordeling of een krediet-score [te hebben] waaruit blijkt dat het risico dat contractueel overeengekomen betalingen niet worden gedaan significant hoger is dan voor vergelijkbare, niet-gesecuritiseerde blootstellingen [van andere debiteurs of garantiegivers met aangetaste kredietwaardigheid] in het bezit van de initiator”, wanneer beide volgende voorwaarden van toepassing zijn:

- a. de meest relevante factoren die de verwachte prestaties van de onderliggende blootstellingen en de vergelijkbare blootstellingen bepalen, zijn van soortgelijke aard;
- b. als gevolg van de in punt a) bedoelde soortgelijkheid kon redelijkerwijs worden verwacht, op grond van aanwijzingen als vroegere prestaties of toepasselijke modellen, dat de onderliggende blootstellingen gedurende de looptijd van de transactie – of over maximaal vier jaar indien de looptijd van de transactie meer

dan vier jaar bedraagt – niet significant slechter zouden presteren dan de vergelijkbare blootstellingen.”

f. Punt 45 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Aan de in het vorige punt genoemde voorwaarden wordt geacht te zijn voldaan wanneer een van de volgende situaties van toepassing is:

- a. de onderliggende blootstellingen omvatten geen blootstellingen die volgens de relevante boekhoudbeginselen worden ingedeeld als dubieus, aangetast of niet-renderend of een soortgelijke categorie;
- b. de onderliggende blootstellingen omvatten geen blootstellingen aan debiteurs of garantiegevers waarvan de kredietkwaliteit op basis van kredietratings of andere kredietkwaliteitsdrempels significant slechter is dan de kredietkwaliteit van debiteurs of garantiegevers van vergelijkbare blootstellingen die de initiator initieert in het kader van zijn reguliere kredietverstrekking en kredietrisicostrategie.”

g. Punt 46 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 20, lid 12, van Verordening (EU) 2017/2402 mogen verdere voorschotten en opnemingen in het kader van één blootstelling, dan wel de herstructurering van dezelfde blootstelling aan een bepaalde kredietnemer, niet worden geacht aanleiding te geven tot een nieuwe “ten minste één betaling”-vereiste met betrekking tot een dergelijke blootstelling.”

h. Na punt 46 wordt een nieuw punt 46 bis toegevoegd, dat als volgt komt te luiden:

“Voor de toepassing van artikel 20, lid 12, van Verordening (EU) 2017/2402 moet de voorgenomen overdracht van een andere, afzonderlijke blootstelling aan dezelfde kredietnemer in de SSPE aanleiding geven tot een nieuwe “ten minste één betaling”-vereiste met betrekking tot een dergelijke blootstelling.”

i. Punt 47 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“De betaling waarvan sprake in de vereiste dat “ten minste één betaling” moet zijn gedaan op het moment van de overdracht, moet voor de toepassing van artikel 20, lid 12, van Verordening (EU) 2017/2402 een huur, hoofdsom of rentebetaling zijn of enige andere normale vorm van betaling waarin is voorzien in de contractuele overeenkomst inzake de blootstelling.”

j. Na punt 50 wordt een nieuw punt 50 bis toegevoegd, dat als volgt komt te luiden:

“Vereisten inzake risicobehoud

Voor de toepassing van artikel 21, lid 1, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de overeenkomstig artikel 29, lid 5, van die verordening aangewezen bevoegde autoriteiten en de in artikel 29, leden 2 tot en met 4, van die verordening bedoelde bevoegde autoriteiten – voor zover het om verschillende autoriteiten gaat – nauw met elkaar samen te werken overeenkomstig artikel 36 van de verordening.”

k. Punt 57 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 21, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2402 moeten de rentevoeten die worden beschouwd als een adequate referentiegrondslag voor referentierentebetalingen, al het volgende omvatten:

- a. interbancaire rentevoeten, waaronder de Libor, Euribor en andere erkende benchmarks;
- b. andere gangbare referentierentevoeten, zoals €STR, SONIA, SOFR en TONA;
- c. rentevoeten vastgelegd door monetaire autoriteiten, inclusief de *federal funds rates* en de disconteringsvoeten van centrale banken;
- d. sectorale rentevoeten die een weerspiegeling vormen van de financieringskosten van een kredietverstrekker, met inbegrip van de *standard variable rates* en binnenlandse rentevoeten die de marktkosten van de financiering van een bank of een subgroep van instellingen rechtstreeks weerspiegelen, voor zover beleggers voldoende gegevens verkrijgen zodat ze de verhouding tussen de sectorale rentevoeten en andere marktrentevoeten kunnen beoordelen.”

l. Na punt 66 wordt een nieuw punt 66 bis toegevoegd, dat als volgt komt te luiden:

“Voor de toepassing van artikel 21, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402 mag er, eenmaal de rangorde van de aflossing is teruggevallen in sequentiële betalingen, niet verder worden teruggegrepen op niet-sequentiële aflossing overeenkomstig de transactiedocumentatie.”

m. Punt 76 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 22, lid 1, van Verordening (EU) 2017/2402 moeten onder “blootstellingen die substantieel vergelijkbaar zijn” blootstellingen worden verstaan waarbij aan de twee volgende voorwaarden is voldaan:

- a. de meest relevante factoren die de verwachte prestaties van de onderliggende blootstellingen bepalen, zijn van soortgelijke aard;

- b. als gevolg van de in punt a) bedoelde gelijkenis kon redelijkerwijs worden verwacht, op grond van aanwijzingen als vroegere prestaties of toepasselijke modellen, dat zij gedurende de looptijd van de transactie – of over maximaal vier jaar indien de looptijd van de transactie meer dan vier jaar bedraagt – niet significant slechter zouden presteren dan de gesecuritiseerde blootstellingen.”

- n. Na punt 78 wordt een nieuw punt 78 bis toegevoegd³, dat als volgt komt te luiden:

“Voor securitisaties die meerdere reeksen effecten uitgeven, waaronder *master trusts*, dient voorafgaand aan de uitgifte een nieuwe verificatie te worden verricht indien er sinds de vorige verificatie een jaar is verstreken.”

- o. Punt 79 wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 22, lid 2, van Verordening (EU) 2017/2402 wordt een partij als passend en onafhankelijk beschouwd indien zij aan de twee volgende voorwaarden voldoet:

- a. zij heeft de nodige ervaring en bekwaamheid om de verificatie uit te voeren;
- b. zij is geen:
 - i. ratingbureau,
 - ii. derde partij die nagaat of de STS-criteria worden nageleefd overeenkomstig artikel 28 van Verordening (EU) 2017/2402,
 - iii. met de initiator, sponsor, belegger of SSPE gelieerde entiteit.”

- c.
- d.
- e.
- f.
- g.
- h.
- i.
- j.
- k.

³ Dit strekt tot follow-up van de toelichting in de feedbackverklaring op blz. 77 van de richtsnoeren betreffende niet-ABCP-securitisatie, waarin staat te lezen dat een dergelijke verduidelijking in de wettekst van de richtsnoeren had moeten worden opgenomen maar in de definitieve tekst van de richtsnoeren is weggelaten.

- l.
- m.
- n.
- o.
- p. Punt 80 wordt vervangen door:

“De verificatie uit hoofde van artikel 22, lid 2, van Verordening (EU) 2017/2402 dient te worden verricht aan de hand van een passende statistische methode en op basis van een willekeurige steekproef van de onderliggende blootstellingen van de securitisatie. De omvang van de steekproef moet kunnen waarborgen dat de waarschijnlijkheid (het betrouwbaarheidsniveau) van een gegronde verwerping van de hypothese dat de volledige pool van onderliggende blootstellingen van de securitisatie geen uitzonderingen op de vereiste vertoont, ten minste 95 % bedraagt (d.w.z. de kans op een zogenaamde type II-fout waarbij ten onrechte een volledige pool zonder uitzonderingen wordt aanvaard, is gelijk aan 5 %).

80 bis. De steekproef dient in ieder geval minstens vijftig onderliggende blootstellingen te omvatten. In het geval van securitisaties waarbij de pool van onderliggende blootstellingen uit minder dan vijftig onderliggende blootstellingen bestaat, dient de steekproef alle onderliggende blootstellingen te omvatten.

80 ter. De verificatie moet worden uitgevoerd in de vorm van een verslag over overeengekomen procedures.”

- q. Punt 83 wordt vervangen door:

“Indien het model van de kasstroom van de passiva door externe dienstverleners is uitgewerkt, dient voor de toepassing van artikel 22, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2402 de initiator verantwoordelijk te blijven voor het ter beschikking stellen van de informatie aan potentiële beleggers.”

- r. Punt 84 wordt vervangen door:

“Deze vereiste mag alleen van toepassing zijn indien de in de eerste alinea bedoelde informatie over de energieprestatiecertificaten beschikbaar is, of indien de in de tweede alinea bedoelde informatie over de belangrijkste ongunstige effecten op de duurzaamheidsfactoren van de activa die met de onderliggende blootstellingen worden gefinancierd beschikbaar is voor de initiator en de initiator besluit die tweede alinea toe te passen, en voor zover de desbetreffende informatie in diens interne database of IT-systemen is opgenomen. Wanneer dergelijke informatie uitsluitend beschikbaar is voor een deel van de onderliggende blootstellingen, mag de vereiste alleen van toepassing zijn voor het deel van de onderliggende blootstellingen waarover informatie beschikbaar is.”

- s. Er wordt een punt 85 toegevoegd, dat als volgt komt te luiden:

“Naleving van de openbaarmakingsvereisten uit hoofde van artikel 7

Voor de toepassing van artikel 22, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de overeenkomstig artikel 29, lid 5, van die verordening aangewezen bevoegde autoriteiten en de in artikel 29, leden 2 tot en met 4, van die verordening bedoelde bevoegde autoriteiten – voor zover het om verschillende autoriteiten gaat – nauw met elkaar samen te werken overeenkomstig artikel 36 van de verordening.”

104. Richtsnoer EBA/GL/2018/08 wordt als volgt gewijzigd:

a. Punt 8 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Deze richtsnoeren zijn gericht tot bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, punt 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 die zijn aangewezen als bevoegde autoriteiten krachtens artikel 29, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402, alsook tot financiële instellingen als bedoeld in artikel 4, punt 1, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 die onderworpen zijn aan regulering en toezicht ingevolge Verordening (EU) 2017/2402, met inbegrip van externe partijen die de inachtneming van de STS-criteria verifiëren, tevens overeenkomstig artikel 2, lid 5, laatste alinea, van Verordening (EU) nr. 1093/2010. Krachtens artikel 29, lid 5, van Verordening (EU) 2017/2402 aangewezen bevoegde autoriteiten die geen bevoegde autoriteiten vormen uit hoofde van artikel 4, punt 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010, worden aangemoedigd om deze richtsnoeren toe te passen.”

b. Punt 29 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 24, lid 9, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen de in de punten a) tot en met c) van dat lid genoemde situaties te worden beschouwd als definities van aangetaste kredietwaardigheid. Andere mogelijke situaties van aangetaste kredietwaardigheid die niet in de punten a) tot en met c) zijn vevat, dienen te worden geacht niet onder deze vereiste te vallen.”

c. Punt 34 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 24, lid 9, punt c), van Verordening (EU) 2017/2402 mogen de debiteurs of garantiegivers van blootstellingen met aangetaste kredietwaardigheid niet worden geacht “een kredietbeoordeling of een kredietscore [te hebben] waaruit blijkt dat het risico dat contractueel overeengekomen betalingen niet worden gedaan significant hoger is dan voor vergelijkbare, niet-gesecuritiseerde blootstellingen [van andere debiteurs of garantiegivers met aangetaste kredietwaardigheid] in het bezit van de initiator”, wanneer beide volgende voorwaarden van toepassing zijn:

- a. de meest relevante factoren die de verwachte prestaties van de onderliggende blootstellingen en de vergelijkbare blootstellingen bepalen, zijn van soortgelijke aard;
- b. als gevolg van de in punt a) bedoelde soortgelijkheid kon redelijkerwijs worden verwacht, op grond van aanwijzingen als vroegere prestaties of toepasselijke modellen, dat de onderliggende blootstellingen gedurende de looptijd van de transactie – of over maximaal vier jaar indien de looptijd van de transactie meer dan vier jaar bedraagt – niet significant slechter zouden presteren dan de vergelijkbare blootstellingen.”

- d. Punt 35 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Aan de in het vorige punt genoemde voorwaarden wordt geacht te zijn voldaan wanneer een van de volgende situaties van toepassing is:

- a. de onderliggende blootstellingen omvatten geen blootstellingen die volgens de relevante boekhoudbeginselen worden ingedeeld als dubieus, aangetast of niet-renderend of een soortgelijke categorie;
- b. de onderliggende blootstellingen omvatten geen blootstellingen aan debiteurs of garantiegevers waarvan de kredietkwaliteit op basis van kredietratings of andere kredietkwaliteitsdrempels significant slechter is dan de kredietkwaliteit van debiteurs of garantiegevers van vergelijkbare blootstellingen die de initiator initieert in het kader van zijn reguliere kredietverstrekking en kredietrisicostrategie.”

- e. Punt 36 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 24, lid 10, van Verordening (EU) 2017/2402 mogen verdere voorschotten en opnemingen in het kader van één blootstelling, dan wel de herstructurering van dezelfde blootstelling aan een bepaalde kredietnemer, niet worden geacht aanleiding te geven tot een nieuwe “ten minste één betaling”-vereiste met betrekking tot een dergelijke blootstelling.”

- f. Na punt 36 wordt een nieuw punt 36 bis toegevoegd, dat als volgt komt te luiden:

“Voor de toepassing van artikel 24, lid 10, van Verordening (EU) 2017/2402 moet de voorgenomen overdracht van een andere, afzonderlijke blootstelling aan dezelfde kredietnemer in de SSPE aanleiding geven tot een nieuwe “ten minste één betaling”-vereiste met betrekking tot een dergelijke blootstelling.”

- a.

- b.
- c.
- d.
- e.
- f.
- g. Punt 37 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“De betaling waarvan sprake in de vereiste dat “ten minste één betaling” moet zijn gedaan op het moment van de overdracht, moet voor de toepassing van artikel 24, lid 10, van Verordening (EU) 2017/2402 een huur, hoofdsom of rentebetaling zijn of enige andere normale vorm van betaling waarin is voorzien in de contractuele overeenkomst inzake de blootstelling.”

- h. Punt 51 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 24, lid 14, van Verordening (EU) 2017/2402 moeten onder “blootstellingen die substantieel vergelijkbaar zijn” blootstellingen worden verstaan waarbij aan de twee volgende voorwaarden is voldaan:

- a. de meest relevante factoren die de verwachte prestaties van de onderliggende blootstellingen bepalen, zijn van soortgelijke aard;
- b. als gevolg van de in punt a) bedoelde gelijkenis kon redelijkerwijs worden verwacht, op grond van aanwijzingen als vroegere prestaties of toepasselijke modellen, dat zij gedurende de looptijd van de transactie – of over maximaal vier jaar indien de looptijd van de transactie meer dan vier jaar bedraagt – niet significant slechter zouden presteren dan de gesecuritiseerde blootstellingen.”

- i. Punt 57 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 24, lid 16, van Verordening (EU) 2017/2402 moeten de rentevoeten die worden beschouwd als een adequate referentiegrondslag voor referentierentebetalingen, al het volgende omvatten:

- a. interbancaire rentevoeten, waaronder de Libor, Euribor en andere erkende benchmarks;
- b. andere gangbare referentierentevoeten, zoals €STR, SONIA, SOFR en TONA;
- c. rentevoeten vastgelegd door monetaire autoriteiten, inclusief de *federal funds rates* en de disconteringsvoeten van centrale banken;

- d. sectorale rentevoeten die een weerspiegeling vormen van de financieringskosten van een kredietverstrekker, met inbegrip van de *standard variable rates* en binnenlandse rentevoeten die de marktkosten van de financiering van een bank of een subgroep van instellingen rechtstreeks weerspiegelen, voor zover beleggers voldoende gegevens verkrijgen zodat ze de verhouding tussen de sectorale rentevoeten en andere marktrentevoeten kunnen beoordelen.”

- j. Punt 65 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 24, lid 18, vierde alinea, van Verordening (EU) 2017/2402 dienen blootstellingen als vergelijkbaar te worden beschouwd als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. de blootstellingen behoren tot een van de activacategorieën die worden genoemd in artikel 1, eerste alinea, punt a), i) t/m iii) of v) t/m vii), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1851;
- b. de blootstellingen behoren tot de activacategorie die wordt genoemd in artikel 1, eerste alinea, punt a), iv), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1851, en tot hetzelfde type debiteur als bedoeld in artikel 2, lid 3, punt a), van die verordening;
- c. de blootstellingen behoren tot de activacategorie die wordt genoemd in artikel 1, eerste alinea, punt a), viii), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1851, en soortgelijke kenmerken vertonen met betrekking tot om het even welke homogeniteitsfactor als bedoeld in artikel 2, lid 6, van die verordening.”

- k. Punt 69 van de richtsnoeren wordt vervangen door:

“Wijzigingen van dergelijke afsluitstandaarden dienen als materieel te worden beschouwd wanneer het gaat om een van de volgende soorten wijzigingen van de afsluitstandaarden:

- a. wijzigingen die gevolgen hebben voor de vereiste van soortgelijke afsluitstandaarden, zoals nader gespecificeerd in artikel 1, eerste alinea, punt b), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1851;
- b. wijzigingen die materiële gevolgen hebben voor het algemene kredietrisico of de gemiddelde verwachte prestaties van de pool van onderliggende blootstellingen, zonder dat dit leidt tot wezenlijk verschillende benaderingen voor de beoordeling van het kredietrisico dat verbonden is aan de onderliggende blootstellingen.”

- l. Punt 82 wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 26, lid 1, van Verordening (EU) 2017/2402 wordt een partij als passend en onafhankelijk beschouwd indien zij aan de twee volgende voorwaarden voldoet:

- a. zij heeft de nodige ervaring en bekwaamheid om de verificatie uit te voeren;
- b. zij is geen:
 - i. ratingbureau,
 - ii. derde partij die nagaat of de STS-criteria worden nageleefd overeenkomstig artikel 28 van Verordening (EU) 2017/2402,
 - iii. met de initiator, sponsor, belegger of SSPE gelieerde entiteit.”